

Wir hörten ihn reden. Noi 'lu auđirăm vorbindu.
 Wir sahen sie tanzen. Noi o vędurăm danțându.
 Mein Bruder lernt zeichnen. Fratele meu 'nvațaa desegna.

In tóte celle alte casuri infinitivul este precedat de prepozițiunea zu. În romănesce ne servim adese cu pres. subjonctivului în locu de infinitiv. s. e.

Er wünscht mit Ihnen zu Eldoresce a vorbi cu D-vóstre.
 sprechen.

Wir hoffen, morgen einen Brief zu erhalten. Noi sperăm a primi mâine
 uă epistolă.

Ich bitte Sie einen Augenblick zu warten. Vę rogu a ascepta un mo-
 ment.

Schürchte es ihnen zu sagen. Mi ę frică a 'i-o spune.

Es ist traurig, keine Freunde zu haben. Este tristu a nu avea amici.

Wir haben noch drei Meilen zu machen. Avem să facemu încă trei
 leghe.

Când voim a arăta precisamente scopul, motivul unei
 acțiunei, adăogim și um la prepozițiunea zu. Ecs.

Ich komme, um mit Ihnen zu sprechen. Eu viu. spre a vorbi cu Dum-
 ne avóstre.

Wir leben nicht um zu essen, sondern wir essen um zu leben. Noi nu trăimu ca să męcămu
 ci męcămu ca să trăimu.

Totu infinitivul în limba germană póte să fie luat u și
 substantivamente și se fie precedatu de articol. s. e.

Das Lesen, citirea ; Das Schreiben, scrierea.

5. Participiu.

§. 76. Participile presinte se întrebunțeză mai
 cu sémă ca adjectiv. s. e.

Der sterbende Greis. Bătránulu murindu.

Die leidende Menschheit. Omenirea suferindă.

Das lachende Kind. Copilulu citindu.

Intrebunțarea participiului presinte ca verbu este
 multu mai rară în limba germană decât în cea română,
 substituindu'lu prin mai multe perifrasede, sau printr'un
 pronume relativ ori printr'una din conjunțiunile we il,
 als, da, wenn, indem. Ecs.

Cineva călătorind în Germania gási că...
 Jemand der in Deutschland reiste,
 fand daß :